

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่างๆ ผู้วิจัย
จึงนำสัญลักษณ์ทางสถิติมาใช้ดังต่อไปนี้

$\bar{x}$	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ย
SD	หมายถึง	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
R^2 change	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่เปลี่ยนไปจากเดิม เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ทีละตัว
a	หมายถึง	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
b	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนน มาตรฐาน
F	หมายถึง	อัตราส่วนเอฟที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์
S.E.est	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
S.E.b	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ การถดถอยของตัวพยากรณ์
Y'	หมายถึง	ความพึงพอใจในงาน ที่ได้จากการพยากรณ์ด้วยตัว พยากรณ์ต่าง ๆ ในรูปคะแนนดิบ
Z'	หมายถึง	ความพึงพอใจในงานที่ได้จากการพยากรณ์ด้วยตัว พยากรณ์ต่าง ๆ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

LEADER	หมายถึง	การรับรู้ต่อพฤติกรรมภาวะผู้นำตามสถานการณ์
COMMU	หมายถึง	การรับรู้ต่อการติดต่อสื่อสารภายในองค์การ
COLLE	หมายถึง	การรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงาน
HCSZ	หมายถึง	ขนาดขององค์การ
PCS	หมายถึง	ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน
NEXP	หมายถึง	ประสบการณ์ทางการพยาบาล
MURDG	หมายถึง	ระดับการศึกษา
AGE	หมายถึง	อายุ
JOBSAT	หมายถึง	ความพึงพอใจในงาน

การเสนอผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับความพึงพอใจในงานของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลสวนกุฎิมิภาค สังกัดกระทรวงสาธารณสุข แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 สถานภาพของตัวอย่างประชากร
- ตอนที่ 2 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจในงานของพยาบาลวิชาชีพ ในระหว่างแต่ละระดับของแต่ละปัจจัยคัดสรร
- ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานของพยาบาลวิชาชีพ กับปัจจัยคัดสรร
- ตอนที่ 4 สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างความพึงพอใจในงานกับตัวพยากรณ์
- ตอนที่ 5 การหาค่ากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์ และ สมการพยากรณ์

ตอนที่ 1 สถานภาพของตัวอย่างประชากร

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของพยาบาลวิชาชีพ จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ทางการพยาบาล และขนาดของโรงพยาบาล

สถานภาพของตัวอย่างประชากร	จำนวน* (คน)	ร้อยละ
1. กลุ่มอายุ (ปี)		
20 - 25	98	26.42
26 - 30	136	36.65
31 - 35	75	20.22
36 ปีขึ้นไป	62	16.71
2. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	297	79.42
ต่ำกว่าปริญญาตรี	77	20.58
3. ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน		
พยาบาลประจำการ	265	70.86
พยาบาลระดับบริหาร	109	29.14
4. ประสบการณ์ทางการพยาบาล (ปี)		
1 - 5	199	53.21
6 - 10	79	21.12
11 - 20	79	21.12
21 ปีขึ้นไป	17	4.55
5. ขนาดของโรงพยาบาล		
ศูนย์	96	25.67
ทั่วไป	182	48.66
ชุมชน	96	25.67

* เป็นจำนวนที่ยังไม่ได้พิจารณาการตอบวิจัยคัดสรรและความพึงพอใจงาน

จากตารางที่ 4 แสดงว่าตัวอย่างประชากรที่ส่งแบบสอบถามกลับมา มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.65 รองลงมาคืออายุระหว่าง 20 - 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.42 และน้อยที่สุด มีอายุ 36 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 16.71 การศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 79.42 และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 20.58 ปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลประจำการ คิดเป็นร้อยละ 70.86 และพยาบาลระดับบริหาร คิดเป็นร้อยละ 29.14 ตัวอย่างประชากรมีประสบการณ์ทางการพยาบาลระหว่าง 1 - 5 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.21 รองลงมาคือ 6 - 10 ปี และ 11 - 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.12 และน้อยที่สุดคือ 21 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.55 ตัวอย่างประชากรเป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลทั่วไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.66 และรองลงมาคือโรงพยาบาลศูนย์ และโรงพยาบาลชุมชน คิดเป็นร้อยละ 25.67

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจในงานกับปัจจัยคัดสรร

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของพยาบาลวิชาชีพ จำแนกตามระดับความพึงพอใจ
ในงาน

ระดับความพึงพอใจในงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	2	.57
มาก	146	41.95
ปานกลาง	199	57.18
น้อย	1	.3
รวม	348	100

ตารางที่ 5 แสดงว่าจำนวนพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากร มีความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.18 และรองลงมา มีความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.95 และน้อยที่สุดคือความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และน้อย มีจำนวนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ .57 และ .3 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยคักสรร ของพยาบาล
วิชาชีพ

ปัจจัยคักสรร	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
อายุ (21 - 52 ปี)	30.14	6.28	0
ประสบการณ์ทางการพยาบาล (1 - 30 ปี)	7.32	6.06	0
การรับรู้ต่อพฤติกรรมภาวะผู้นำตามสถานการณ์ (คะแนนเต็ม 40)	29.86	3.77	มาก
การรับรู้ต่อการติดต่อสื่อสารภายในองค์การ (คะแนนเต็ม 110)	73.71	9.57	ดี
การรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงาน (คะแนนเต็ม 130)	92.17	12.02	ดี

จากตารางที่ 6 แสดงว่าพยาบาลวิชาชีพที่เป็นตัวอย่างประชากรมีอายุเฉลี่ย 30 ปี ประสบการณ์ทางการพยาบาลเฉลี่ย 7 ปี คะแนนเฉลี่ยการรับรู้ต่อพฤติกรรมภาวะผู้นำอยู่ในระดับมาก ส่วนการรับรู้ต่อการติดต่อสื่อสารภายในองค์การ และการรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงานอยู่ในระดับดี

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจในงานของพยาบาลวิชาชีพ จำแนกตามอายุ ประสบการณ์ทางการพยาบาล ขนาดของโรงพยาบาล การรับรู้ต่อพฤติกรรมภาวะผู้นำตามสถานการณ์การรับรู้ต่อการติดต่อสื่อสารภายในองค์การ และการรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงาน

ปัจจัยคัดสรร	ระดับความพึงพอใจในงาน		
	$\bar{x}$	S.D.	F
1. กลุ่มอายุ (ปี)			
20 - 25 (N = 89)	3.41	.34	1.14
26 - 30 (N = 130)	3.41	.41	
31 - 35 (N = 68)	3.50	.35	
36 ปีขึ้นไป (N = 58)	3.48	.39	
รวม 345	3.44	.39	
2. ประสบการณ์ทางการพยาบาล (ปี)			
1 - 5 (N = 185)	3.41	.35	.61
6 - 10 (N = 75)	3.46	.44	
11 - 20 (N = 73)	3.47	.41	
21 ปีขึ้นไป (N = 15)	3.48	.47	
รวม 348	3.44	.39	
3. ขนาดของโรงพยาบาล			
ศูนย์ (N = 88)	3.43	.35	.09
ทั่วไป (N = 166)	3.43	.40	
ชุมชน (N = 94)	3.45	.40	
รวม 348	3.44	.39	
4. การรับรู้ต่อพฤติกรรมภาวะผู้นำตามสถานการณ์			
มากที่สุด (N = 171)	3.44	.39	.56
มาก (N = 157)	3.44	.40	
น้อย (N = 10)	3.31	.31	
รวม 338	3.44	.39	

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ปัจจัยคัดสรร	ระดับความพึงพอใจในงาน		
	$\bar{x}$	S.D.	F
5. การรับรู้ต่อการติดต่อสื่อสารภายในองค์การ			
ดีมาก (N = 69)	3.75	.36	4.2.70*
ดี (N = 262)	3.37	.34	
น้อย (N = 7)	2.83	.36	
รวม 338	3.49	.39	
6. การรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงาน			
ดีมาก (N = 105)	3.67	.36	44.82*
ดี (N = 226)	3.34	.33	
น้อย (N = 6)	2.74	.36	
รวม 337	3.44	.38	

* $P < .05$

จากตารางที่ 7 แสดงว่า พยาบาลวิชาชีพทั้งสี่กลุ่มอายุ มีความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อทดสอบค่าเอฟพบว่าพยาบาลทั้งสี่กลุ่มอายุมีความพึงพอใจในงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์ทางการพยาบาลระหว่าง 1 - 5 ปี, 6- 10 ปี 11 - 20 ปี และ 21 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อทดสอบค่าเอฟพบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์ทางการพยาบาลต่างกัน มีความพึงพอใจในงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลศูนย์โรงพยาบาลทั่วไป และโรงพยาบาลชุมชน มีความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อทดสอบค่าเอฟพบว่า พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลทั้ง 3 ขนาด มีความพึงพอใจในงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อพฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บังคับบัญชา สอดคล้องกับสถานการณ์ในระดั้มากที่สุด มาก ปานกลาง และน้อย มีความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อทดสอบค่า เอฟ พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีการรับรู้ต่อพฤติกรรมภาวะผู้นำตามสถานการณ์ทั้ง 3 ระดับ มีความพึงพอใจในงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อการติดต่อสื่อสารภายในองค์กรในระดั้มาก มีความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับมาก และการรับรู้ต่อการติดต่อสื่อสารภายในองค์กร ในระดับดี และน้อย มีความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อทดสอบค่าเอฟ พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีการรับรู้ต่อการติดต่อสื่อสารภายในองค์กร ทั้งสามระดับมีความพึงพอใจในงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบหาค่าความแตกต่างด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีการรับรู้ต่อการติดต่อสื่อสารภายในองค์กรในระดั้มาก มีความพึงพอใจในงานสูงกว่าพยาบาลวิชาชีพที่มีการรับรู้ต่อการติดต่อสื่อสารภายในองค์กรในระดับดีและน้อย พยาบาลวิชาชีพที่มีการรับรู้ต่อการติดต่อสื่อสารภายในองค์กรในระดับดี มีความพึงพอใจในงานสูงกว่าพยาบาลวิชาชีพที่มีการรับรู้ต่อการติดต่อสื่อสารภายในองค์กรน้อย

การรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพที่มีต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงานในระดั้มาก มีความพึงพอใจในงานระดับมาก และการรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงานในระดับดีและน้อย มีความพึงพอใจในงานระดับปานกลาง เมื่อทดสอบค่าเอฟ พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีการรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงานทั้ง 3 ระดับ มีความพึงพอใจในงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบหาค่าความแตกต่างด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีการรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงานในระดั้มาก มีความพึงพอใจในงานสูงกว่าพยาบาลวิชาชีพที่มีการรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงานในระดับดี และน้อย พยาบาลวิชาชีพที่มีการรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงานในระดับดี มีความพึงพอใจในงานสูงกว่าพยาบาลวิชาชีพที่มีการรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงานน้อย

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจในงานของพยาบาลวิชาชีพ
จำแนกตามระดับการศึกษา และตำแหน่ง

ปัจจัยคัดสรร	ระดับความพึงพอใจในงาน		
	$\bar{x}$	S.D.	t
1. ระดับการศึกษา			
ปริญญาตรี (n = 275)	3.44	.38	-0.37
ต่ำกว่าปริญญาตรี (n = 73)	3.42	.43	
รวม 348	3.44	.39	
2. ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน			
ประจำการ (n = 245)	3.40	.37	-2.53 *
ระดับบริหาร (n = 103)	3.52	.42	
รวม 348	3.44	.39	

* $P < .05$

จากตารางที่ 8 แสดงว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อทดสอบค่าที พบว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจในงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลประจำการ และพยาบาลระดับบริหาร มีความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อทดสอบค่าที พบว่าพยาบาลวิชาชีพทั้งสองตำแหน่ง มีความพึงพอใจในงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานของพยาบาลวิชาชีพ
กับปัจจัยคัดสรร

ตารางที่ 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานของพยาบาลวิชาชีพ
กับปัจจัยคัดสรร

	Jobsat	Colle	Commu	Leader	Hosz	Nexp	Pos	Nurdg	Age
Jobsat	1								
Colle	.60*	1							
Commu	.57*	.51*	1						
Leader	.07	.01	.14*	1					
Hosz	.04	.12*	-.02	-.29*	1				
Nexp	.08	.03	.00	-.05	.24*	1			
Pos	.14*	.04	.12*	.10*	-.19*	.62*	1		
Nurdg	-.02	-.02	.00	-.07	.15*	.61*	.36*	1	
Age	.05	.03	-.01	-.04	.20*	.96*	.63*	.64*	1

*P < .05

จากตารางที่ 9 แสดงว่าความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง กับการรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงาน การรับรู้ต่อการติดต่อสื่อสารภายในองค์กร และตำแหน่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .60, .57$ และ $.14$ ตามลำดับ) หมายความว่า พยาบาลวิชาชีพที่มีการรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงาน การรับรู้ต่อการติดต่อสื่อสารภายในองค์กร และตำแหน่ง ในระดับนี้จะมีความพึงพอใจในงานระดับสูง

ส่วนการรับรู้ต่อพฤติกรรมภาวะผู้นำตามสถานการณ์ ขนาดขององค์กร ประสบการณ์ทางการพยาบาล ระดับการศึกษา และอายุของพยาบาลวิชาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันสูงสุดในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ อายุ และประสบการณ์ทางการพยาบาล

ตอนที่ 4 สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างความพึงพอใจในงานกับตัวพยากรณ์

ตารางที่ 10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างความพึงพอใจในงานกับตัวพยากรณ์ และการทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

ตัวพยากรณ์	R	F
การรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงาน	.6005	173.787 *
การรับรู้ต่อการติดต่อสื่อสารภายในองค์กร	.6748	128.386 *
ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน	.6801	87.797 *

* $P < .05$

จากตารางที่ 10 แสดงว่าปัจจัยการรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงาน การรับรู้ต่อการติดต่อสื่อสารภายในองค์กร และตำแหน่งที่ปฏิบัติงานสามารถรวมพยากรณ์ความพึงพอใจในงานได้อย่างมีนัยสำคัญการสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 การหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์และสมการ
พยากรณ์

ตารางที่ 11 การหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติในการพยากรณ์ความพึงพอใจ
ในงาน โดยการทดสอบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยที่
เพิ่มจากเดิมทีละตัว

ตัวพยากรณ์	R ²	R ² change	F
การรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงาน	.3607	.3607	173.787 *
การรับรู้ต่อการติดต่อสื่อสารภายใน องค์กร	.4554	.0947	128.386 *
ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน	.4625	.0071	87.797 *

* $p < .05$

จากตารางที่ 11 พบว่าการรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงาน สามารถพยากรณ์
ความพึงพอใจในงานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
เท่ากับ .3607 และสามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในงานได้ร้อยละ 36.07 ($R^2 =$
.3607) เมื่อเพิ่มการพยากรณ์การรับรู้ต่อการติดต่อสื่อสารภายในองค์กรเข้าไป สัมประสิทธิ์
การพยากรณ์เพิ่มเป็น .4554 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เดิม
พบว่ายังคงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าการรับรู้ต่อการติดต่อสื่อสารภายใน
องค์กร สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในงานได้เป็นร้อยละ 45.54 ($R^2 = .4554$)
เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ตำแหน่งที่ปฏิบัติงานสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .4625 เมื่อตรวจสอบ
ความแตกต่างสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 46.25 ($R^2 = .4625$) โดย
ค่าที่เพิ่มขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่า ในการพยากรณ์ความพึงพอใจในงานของพยาบาลวิชาชีพ กลุ่มตัว
พยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดคือ การรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงาน การรับรู้ต่อการ
ติดต่อสื่อสารภายในองค์กร และตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน

ตารางที่ 12 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ค่าทดสอบสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ และค่าคงที่ของสมการพยากรณ์

ตัวพยากรณ์	b	β	S.E. _b
การรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงาน	.6081	.4164	.0715
การรับรู้ต่อการติดต่อสื่อสารภายในองค์กร	.6394	.3481	.0905
ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน	2.5552	.0851	1.2681
R = .6801 R ² = .4625 Overall F = 87.7974*			
S.E. _{EST} = 12.8552 a = 48.4155			

* P < .05

จากตารางที่ 12 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของกลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญกับความพึงพอใจในงาน มีค่าเท่ากับ .6801 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 12.8552 จากผลการวิเคราะห์นี้สรุปได้ว่าสมการพยากรณ์ความพึงพอใจในงานประกอบด้วยกลุ่มตัวพยากรณ์ ที่มีนัยสำคัญ คือ การรับรู้ต่อบรรยากาศเพื่อนร่วมงาน การรับรู้การติดต่อสื่อสารภายในองค์กรและตำแหน่งที่ปฏิบัติงานสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความพึงพอใจในงานได้ร้อยละ 46.25 และได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบดังนี้

$$Y' = 48.4155 + .6081 \text{ COLLE} + .6394 \text{ COMPU} + 2.5552 \text{ POS}$$

และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z' = .4164 \text{ COLLE} + .3481 \text{ COMPU} + .0851 \text{ POS}$$